

- kanne on hylättävä kokonaisuudessaan
- Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG on velvoitettava korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja unionin tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää yhteensä neljä valitusperustetta.

1. Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on oikeudellisesti virheellisesti jättänyt ottamatta huomioon komission harkintavallan. Takausten tukiarvon määrittely on taloudellisesti monimutkainen kysymys, jossa komissiolla on harkintavaltaa. Komissio on käyttänyt tätä harkintavaltansa monivuotisen päätöskäytäntönsä aikana siitä lähtökohdasta, että se on laskenut Saksan osavaltioiden takausten tukiarvon Saksan viranomaisten antamien tietojen mukaisesti 0,5 prosentin takausarvon perusteella. Vuoden 2000 takaustiedonannon myöhempi julkaiseminen ei voi muuttaa mitään tältä osin.
2. Tämän lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon (toinen valitusperuste) sen, että SEUT 107 artiklan mukainen tuen käsite on objektiivinen käsite, johon ei voida vaikuttaa komission hyväksynnällä. Takauksen tukiarvo ei voi muuttua hyväksytyn tukijärjestelmän vuoksi. Tämä pätee erityisesti de minimis -tukien tapauksessa, koska ne eivät kuulu SEUT 107 artiklan soveltamisalaan eivätkä ne tämän vuoksi varsinkaan voi olla komission hyväksymispäätöksen kohteena.
3. Kolmannella valitusperusteellaan valittaja väittää, että on loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Takausten tukiarvon laskemisessa hyväksytyjen ja hyväksymättömien tukijärjestelmien perusteella on kyse asiallisesti yhdenvertaisista asioista, joita ei voida käsitellä eri tavoin ilman objektiivista oikeutusta. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin tekee oikeudellisesti virheellisesti eron 0,5 prosentin menetelmän soveltamisessa sen mukaan, onko takaukset myönnetty ennen vuoden 2000 takaustiedonannon julkaisemista vai sen jälkeen. Komission Saksan osalta soveltama käytäntö ei kuitenkaan nyt käsiteltävän asian osalta ole erityisempi kuin yleinen takaustiedonanto, ja tässä asiassa riidanalainen laskentamenetelmä olisi lisäksi sallittu myös silloin, jos sitä olisi arvioitava vuoden 2000 takaustiedonannon perusteella.
4. Lopuksi valittaja väittää neljännellä valitusperusteellaan, että on tehty oikeudellinen virhe arvioitaessa oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita. Suojelun arvoinen on ensinnäkin Hessenin osavaltion luottamus siihen, että komissio on monivuotisessa päätöskäytännössään hyväksynyt 0,5 prosentin menetelmän, ja se on lisäksi vahvistanut sen nimenomaisesti vuoden 1998 kirjelmässään. Se ei myöskään ole Hessenin osavaltion suuntaviivojen kattavan tutkintamenettelyn aikana moittinut 0,5 prosentin menetelmää.

Valitus, jonka Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG on tehnyt 28.5.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG v. Euroopan komissio, 17.3.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-246/15 P)

(2015/C 236/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (edustajat: Rechtsanwalt J. Heithecker ja Rechtsanwalt J. Ylinen)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Land Hessen

Vaatimukset

- Valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 2 kohta on kumottava siltä osin kuin siinä hylätään kolmas kanneperuste, joka koskee investointitukea ja valtion omistaman kiinteistön myyntiä
- valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 3–5 kohta on kumottava
- komissio ja Land Hessen on veloitettava korvaamaan muutoksenhakumenettelyn oikeudenkäyntikulut.

Tämän lisäksi valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on pysytettävä siltä osin kuin niissä vaaditaan, että

- valtiontuesta N 512/2007 – Saksa, Abalon Hardwood Hessen GmbH, 21.10.2008 tehty komission päätös K(2008) 6017 lopullinen on kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, että ilmoitettu aluetuki on asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua voimassa olevaa tukea
- valtiontuesta N 512/2007 – Saksa, Abalon Hardwood Hessen GmbH, 21.10.2008 tehty komission päätös K(2008) 6017 lopullinen on kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, että valtion kiinteistön myynti ei sisällä EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävä valitus koskee niitä edellytyksiä, joiden täyttyessä komissio saa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaista muodollista tutkintamenettelyä aloittamatta hylätä moitteet, jotka tukiasiaa koskevassa kantelussa esittää tuensaajan välitön kilpailija.

Valittaja on sitä mieltä, että unionin tuomioistuimen olisi pitänyt valituksenalaisessa tuomiossa hyväksyä kolmas kanneperuste, jossa moitittiin muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättämistä, paitsi – kuten se teki – moitittuun takaustukitoimenpiteeseen nähden, myös muihin moitittuihin, investointitukea ja valtion kiinteistön myyntiä koskeviin tukitoimenpiteisiin nähden.

Valittaja esittää viisi valitusperustetta:

1. Unionin yleinen tuomioistuin on investointituen osalta todennut virheellisesti, että 6.12.2007 tehty päätös on kolmannen kanneperusteen tutkimisen kannalta merkityksellinen, koska komissio ei ole hallinnollisessa menettelyssä suoritetusta huolellisesta tutkinnasta huolimatta voinut tietää tämän päätöksen olemassaolosta, eikä tällä päätöksellä myöskään olisi voinut olla vaikutuksia komission tutkinnan tulokseen.
2. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja useita muita oikeudellisia virheitä todetessaan, että asiantuntijalausunto tuensaajalle myydyin valtion kiinteistön arvosta on yhtäpitävä sitä koskevan lausunnon kanssa, että kiinteistöllä sijaitsevat rakennukset ovat arvottomia.
3. Unionin yleinen tuomioistuin on oikeudellisesti virheellisesti todennut, että komissio olisi hallinnollisessa menettelyssä perustellusti olettanut, että 1 400 000 euron määrä, joka vähennettiin asiantuntijalausunnon mukaisesta ostohinnasta, vastasi kaikkien tuensaajalle myytyjen, kiinteistöllä olevien rakennusten purkamisen markkinahintaa.
4. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt useita oikeudellisia virheitä arvioidessaan kiinteistön ostosopimuksen 4 §:n 6 kohtaa, jossa määrätään, että tuensaajan on purettava kaikki kiinteistöllä sijaitsevat rakennukset ja suoritettava kiinteistön myyjälle maksuja jälkikäteen, jos kymmenen vuoden jälkeen kiinteistön luovutuksesta rakennusten purkaminen on kokonaan tai osittain suorittamatta taikka osoittautuu, että tavanomaiset purkukustannukset jäävät edellä mainittua 1 400 000 euron määrää pienemmiksi.
5. Unionin yleinen tuomioistuin on perusteettomasti velvoittanut valittajan vastaamaan osasta oikeudenkäyntikuluja, koska viiden moititun tukitoimenpiteen suhteen kanne oli kolmen osalta perusteltu ja valittaja oli nostanut kanteen kummastakin muusta moititusta tukitoimenpiteestä vai siksi, etteivät sille hallinnollisessa menettelyssä luovutetut asiakirjat eikä komission päätös sisältäneet tältä osin yksityiskohtaisia tietoja.